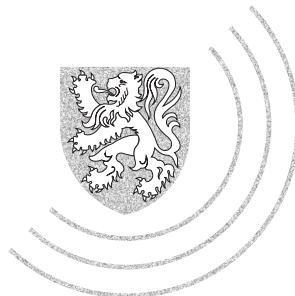

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

1 maart 2004

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heren André Denys, Marc van den Abeelen, Gerald Kindermans,
Chris Vandenbroeke en Francis Vermeiren –**

**houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen,
houdende machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting
van de vereniging zonder winstgevend doel “Vlaamse federatie voor Paardenwedrennen”
en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek
van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen**

AANVULLEND VERSLAG

**namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Johan De Roo**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Marc van den Abeelen.

Vaste leden :

mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, de heren Johan De Roo, Erik Matthijs, Eric Van Rompuy ;

de heren Frans De Cock, André Denys, Stefaan Platteau, Marc van den Abeelen ;

de heren Mathieu Boutsen, Herman De Reuse, Roland Van Goethem ;

de heren Lucien Suykens, Bruno Tobback ;

de heer Jos Stassen ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Plaatsvervangers :

de heren Gerald Kindermans, Boudewijn Laloo, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Johan Weyts ;

de heren Marc Cordeel, Jul Van Aperen, mevrouw Erna Van Wauwe, de heer Francis Vermeiren ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Jean Geraerts, Christian Verougstraete ;

de heer Steve Stevaert, mevrouw Josée Vercammen ;

de heer Jos Geysels ;

de heer André-Emiel Bogaert.

Zie :

1462 (2002-2003)

- Nr. 1 : Voorstel van decreet
- Nr. 2 : Amendementen
- Nr. 3 : Verslag
- Nr. 4 : Amendement
- Nr. 5 : Advies van de Raad van State
- Nr. 6 : Amendementen
- Nr. 7 : Aanvullend verslag
- Nr. 8 : Advies van de Raad van State
- Nr. 9 : Advies van het Overlegcomité federale regering
 - gemeenschaps- en gewestregeringen
- Nr. 10 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
A. RETROACTA.....	4
A.1. Voorafgaande besprekingen.....	4
A.2. Commissievergadering van 29 april 2003	4
A.3. Advies van de Raad van State	4
A.4. Overlegcomité.....	5
A.5. Plenaire vergadering van 4 februari 2004	5
B. COMMISSIEVERGADERING VAN 10 FEBRUARI 2004.....	5
B.1. Opzet van de vergadering	5
B.2. Voorstel van decreet ongewijzigd behouden	6
B.2.1. Eerste advies van de Raad van State	6
B.2.2. Tweede advies van de Raad van State	7
B.3. Amendementen	7
B.4. Bespreking.....	7
B.5. Conclusie : voorstel van decreet amenderen.....	9
C. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN.....	9
D. EINDSTEMMING.....	15
TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE	16

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting besprak op 10 en 17 februari 2004 het voorstel van decreet van de heren André Denys, Marc van den Abeelen, Gerald Kindermans, Chris Vandenbroeke en Francis Vermeiren houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen, houdende machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel “Vlaamse federatie voor Paardenwedrennen” en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (op-schrift gewijzigd door de Commissie : Voorstel van decreet houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen, houdende machtiging aan de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel “Vlaamse federatie voor Paardenwedrennen” en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen) (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/1 tot 9*) ingevolge een terugverwijzing naar de Commissie door de plenaire vergadering van 4 februari 2004.

De basis van de besprekingen in de commissie was de tekst van het voorstel van decreet zoals die ter stemming was voorgelegd aan de plenaire vergadering van 4 februari 2004 na bespreking en stemming in de commissievergadering van 29 april 2003 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/7*).

A. RETROACTA

A. 1. Voorafgaande besprekingen

Nadat het voorstel van decreet op 21 januari, 6 en 25 februari 2003 een (eerste) keer in commissie was besproken en aangenomen (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/3*), was tijdens de bespreking op de plenaire vergadering van 26 maart 2003 door verschillende leden een bevoegdheidsconflict ingeroepen (*Hand. VI. Parl. 2002-2003, nr. 46, 3*).

Het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State werd gevraagd over artikel 29 van het voorstel van decreet. Na het (eerste) advies van de Raad van State van 7 april 2003 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/5*) werd het op de plenaire vergadering van 23 april 2003 terug verwezen naar Commissie (*Hand. VI. Parl. 2002-2003, nr. 50, 7*).

Er werd afgesproken om het voorstel van decreet terug te sturen naar de bevoegde commissie en het daar te amenderen om tegemoet te komen aan de opmerkingen van de Raad van State. Nadien kon het aldus geamendeerde voorstel opnieuw worden voorgelegd aan de Raad van State.

A. 2. Commissievergadering van 29 april 2003

De Commissie hernam de bespreking van het voorstel van decreet. De opmerkingen van het (eerste) advies van de Raad van State werden besproken.

Om tegemoet te komen aan de opmerkingen van de Raad van State werden de amendementen nrs. 22 en 23 ingediend. Het aldus geamendeerde voorstel van decreet werd in de commissie aangenomen.

Het verslag van deze bespreking werd opgenomen in *Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/7*. Deze tekst diende als basis van de verdere besprekingen.

A. 3. Advies van de Raad van State

Op 29 april 2003 werd door de voorzitter van het Vlaams Parlement het advies van de Raad van State gevraagd over de amendementen nrs. 22 en 23 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/6*) die in commissie werden aangenomen.

Op 21 mei 2003 wordt door de waarnemend Eerste Voorzitter van de Raad van State het tweede advies van de Raad van State bezorgd aan de Voorzitter van het Vlaams Parlement (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/8*).

De Raad van State besluit zijn advies met :

“Uit dit overzicht kan worden afgeleid dat de vergunningsplicht, zoals die thans in artikel 66 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen voorkomt, is ingevoerd om nauw toezicht te kunnen houden op de belastingplichtigen en dit zowel om fiscale redenen als om het maatschappelijke gevaar in te perken dat weddenschappen in verband met paardenwedrennen ten aanzien van de gehele bevolking kunnen betekenen.

Wat die laatste invalshoek betreft gaat het, zoals reeds uiteengezet in advies 35.173/1, om een aangelegenheid die tot het federale bevoegdheidsresidu behoort.

Het eerste aspect houdt vooral verband met de zorg voor een effectieve en efficiënte invordering van de belasting. De bevoegdheid voor de invordering van de betrokken belasting behoort op grond van artikel 5, § 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, al naar het geval, tot de Staat of het gewest. In dit geval blijkt de dienst van de betrokken belasting nog steeds door de Staat te worden verzorgd, met inachtneming van de door de federale overheid vastgestelde procedureregels. Ook voor dit aspect is het gewest thans bijgevolg zonder bevoegdheid.”

A. 4. Overlegcomité

In toepassing van artikel 3, § 3, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en artikel 67, 1, van het Reglement met betrekking tot bevoegdheidsconflicten werd het voorstel van decreet door de voorzitter van het Vlaams Parlement op 22 mei 2003 aan het Overlegcomité voorgelegd.

Op de vergadering van 3 december 2003 kwam het Overlegcomité tot de volgende conclusie met betrekking tot de vraag naar een eventuele bevoegdheidsoverschrijding (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/9*):

“1. Het Comité,

(...)

- gelet op het feit dat niet wordt voldaan aan de regel van de consensus, vervat in artikel 3, § 4, van dezelfde gecoördineerde wetten,

stelt vast dat het bijgevolg geen advies kan uitbrengen over de vraag of er naar zijn oordeel al dan niet bevoegdheidsoverschrijding is.

2. Het Comité nodigt het Vlaamse Parlement uit om het voorstel van decreet opnieuw te bespreken en desgevallend aan te passen.

3. Nadien zal het dossier, in voorkomend geval, opnieuw aan het Comité kunnen worden voorgelegd.”

A. 5. Plenaire vergadering van 4 februari 2004

Op woensdag 4 februari 2004 werd het voorstel van decreet opnieuw op de agenda van de plenaire vergadering geplaatst (*Hand. VI. Parl. 2002-2003,*

nr. 31, 16). Een aantal leden had tijdens de bespreking nog vragen bij het voorstel van decreet en bij de opmerkingen in het (tweede) advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State. Er werd besloten het voorstel van decreet ter bespreking en amendering opnieuw naar de Commissie te verwijzen.

B. COMMISSIEVERGADERING VAN 10 FEBRUARI 2004

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting herneemt de bespreking van het voorstel van decreet dat op 4 februari 2004 door de plenaire vergadering terug naar de Commissie werd verwezen.

B. 1. Opzet van de vergadering

De heer *André Denys* stelt dat de verwijzing van het voorstel van decreet van plenaire vergadering naar commissie ertoe strekt na te gaan of het voorstel van decreet ongewijzigd moet blijven en ongewijzigd opnieuw ter stemming wordt voorgelegd of moet worden geamendeerd op basis van de adviezen van de Raad van State.

De heer Denys houdt rekening met deze twee mogelijke oplossingen. De spreker zal eerst argumenten aanhalen om de tekst van het voorstel van decreet ongewijzigd te laten. Ofschoon hijzelf persoonlijk eerder geneigd is om de tekst van het voorstel niet meer te wijzigen, zal hij vervolgens een aantal amendementen toelichten, die een antwoord bieden op het tweede advies van de Raad van State (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/10*) en tevens rekening houden met de opmerkingen die gemaakt zijn in de plenaire vergadering.

Ongeacht welk alternatief wordt gekozen, pleit de spreker voor een snelle oplossing. Hij wijst erop dat de toestand van de sector van de paardenwedrennen kritiek is. Terwijl er enkele jaren geleden nog ruim 5.000 mensen in de sector van de paardenwedrennen tewerkgesteld waren, schommelt dit aantal nu nog slechts rond de 3.000.

De heer *Dirk Van Mechelen*, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, merkt op dat waar de opbrengst van weddenschappen in het buitenland licht stijgt, de opbrengst van weddenschappen in Vlaanderen dramatisch daalt en zelfs halveert. Er moet dan ook een initiatief genomen worden.

B. 2. Voorstel van decreet ongewijzigd behouden

De heer *André Denys* pleit er voor om het voorstel van decreet zoals voorgelegd aan de plenaire vergadering van 4 februari 2004 als dusdanig te behouden. Het commissielid wijst op de tegenstrijdigheden in de twee adviezen van de Raad van State. De Raad van State geeft volgens de heer Denys in zijn twee adviezen namelijk een verschillende interpretatie aan artikel 66 van het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (WIGB). Wegens die tegenstrijdigheden lijkt een aanpassing van het voorstel van decreet niet noodzakelijk te zijn.

B.2.1. Eerste advies van de Raad van State

In het eerste advies, concludeert de Raad van State dat de federale wetgever op grond van zijn residuaire bevoegdheid bevoegd is om het aannemen van weddenschappen te regelen in zoverre de federale wetgever daarbij het maatschappelijke gevaar wenst in te perken dat weddenschappen in verband met paardenwedrennen ten aanzien van de gehele of een deel van de bevolking kunnen betekenen. Er moet volgens de Raad van State dan ook aangenomen worden dat de decreetgever zijn bevoegdheid zou te buiten gaan indien hij de daarop betrekking hebbende bepalingen van artikel 66 WIGB zou opheffen.

De heer Denys haalt aan dat door de Raad van State aanvaard wordt dat Vlaanderen bevoegd is om normerend op te treden voor bepaalde aspecten. De organisatie van paardenwedrennen is een bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap op grond van haar bevoegdheid inzake sport. Het Vlaamse Gewest is bevoegd om normerend op te treden voor de vestiging van paardenwedrenbanen, aangezien dit betrekking heeft op de gewestelijke bevoegdheid inzake ruimtelijke ordening. Op grond van haar bevoegdheid inzake leefmilieu, is het Vlaamse Gewest ook bevoegd voor het regelen van de uitbating van een paardenwedrenbaan en voor sommige aspecten inzake de organisatie van paardenwedrennen zoals de milieuvergunning.

Vlaanderen is dus voor alles bevoegd met betrekking tot de paardenwedrennen, met uitzondering van de bescherming tegen de gokverslaving.

Volgens het eerste advies is artikel 66 een niet-fiscale bepaling die niet-fiscale doeleinden nastreeft, namelijk het maatschappelijk gevaar inperken dat weddenschappen in verband met paardenwedrennen ten aanzien van de bevolking kunnen betekenen. Op grond van de residuaire bevoegdheid is de federale overheid bevoegd voor de bescherming van de maatschappij tegen de kansspelen.

Verwijzend naar zijn repliek in de plenaire vergadering, merkt de heer Denys op dat er in feite geen problemen zijn, omdat de federale overheid nooit regelgevend is opgetreden in het kader van de bescherming tegen het maatschappelijk gevaar in verband met weddenschappen inzake paardenwedrennen. In de federale kansspelwet heeft de federale overheid uitdrukkelijk voorzien dat Lotto en sportwedstrijden, waaronder de paardenwedrennen vallen, uitgesloten zijn van het toezicht van de Kansspelcommissie. Het advies van de Raad van State dienaangaande is dus volgens de heer Denys in feite van generlei waarde.

Bovendien is de heer Denys bereid om met de Kansspelcommissie samen te werken. In het voorstel van decreet wordt namelijk voorzien dat de Vlaamse federatie kan samenwerken met de Kansspelcommissie. Er wordt voorzien in samenwerking ten einde de mogelijke maatschappelijke gevaren van weddenschappen in verband met paardenwedrennen (gokverslaving) tegen te gaan en de misbruiken weg te werken. De spreker is er immers van overtuigd dat een sanering van de paardenwedrennen ook te maken heeft met het wegwerken van misbruiken inzake weddenschappen en gokverslaving. De spreker vermoedt dat de Kansspelcommissie van de situatie gebruik wil maken om op het federale vlak een grotere bevoegdheid te krijgen.

De heer *Johan De Roo* stelt dat door de Kansspelcommissie werd aangedrongen op het sluiten van een samenwerkingsprotocol omdat ze erkent dat bepaalde elementen toch op Vlaams niveau kunnen worden geregeld. Hij wenst te vernemen of dergelijk protocol reeds tot stand is gekomen. De Kansspelcommissie heeft immers reeds in februari 2003 duidelijk gesteld dat het wenselijk zou zijn dat het samenwerkingsprotocol zou bestaan, vooraleer het voorstel van decreet ter stemming zou worden gelegd.

De heer *Denys* repliceert dat dit niet mogelijk is. Volgens de Raad van State is namelijk alles wat betrekking heeft op de Kansspelcommissie en de bescherming van de maatschappij tegen gokverslaving een federale bevoegdheid. Er kan geen wettelijk verankerd protocol zijn. Een samenwerkingsprotocol kan niet tot stand komen zolang er geen juridisch kader is, tenzij op loutere basis van vrijwilligheid. Het protocol moet nog onderhandeld worden.

De Kansspelcommissie wil volgens de heer Denys het protocol aangrijpen om zelf over te gaan tot het verlenen van de licenties. Zo ver wil de spreker echter niet gaan. Hij is wel bereid om de Kansspelcommissie erbij te betrekken zoals dat trouwens

ook in het buitenland van toepassing is. De heer Denys is dan ook van mening dat dit nog verder moet overlegd worden met de federale overheid. In ieder geval is de Vlaamse overheid bereid om de handschoen op te nemen. De bereidheid van Vlaamse kant is er. Als een samenwerkingsprotocol met de federale overheid wettelijk kan toegestaan worden, is de heer Denys er voorstander van dat in het beheerscontract te voorzien

B.2.2. Tweede advies van de Raad van State

De heer Denys stelt dat de Raad van State zich in zijn tweede advies baseert op het gegeven van de invordering. De spreker erkent dat er geen twijfel over mogelijk is dat de invordering van de belastingen met betrekking tot de weddenschappen op paardenwedrennen een federale bevoegdheid is gebleven. De dienst van de betrokken belasting wordt immers nog steeds verzorgd door de federale overheid met inachtneming van de door de federale overheid vastgestelde procedureregels.

Aangezien Vlaanderen verzaakt heeft om zelf in te staan voor de inning, is de federale overheid bevoegd voor de inning en heeft daarom ook de bevoegdheid om te controleren of de inning efficiënt gebeurt en de licentiehouders en wedkantoren solvabel zijn. De heer Denys merkt op dat er een parallel dienaangaande is met de successierechten (zie *Hand.* VI. Parl. 2003-2004, nr. C-127, 1), waar de inning ook gebeurt door de federale administratie. Om fiscale reden wordt de betrouwbaarheid van de betrokken actoren in het kader van een effectieve en efficiënte invordering gecontroleerd. De Raad van State baseert zich op die elementen voor de stelling dat artikel 66 WIGB een federale aangelegenheid is.

De heer Denys verklaart dat het tweede advies van de Raad van State eigenlijk in tegenstrijd is met het eerste advies. In het eerste advies wordt artikel 66 WIGB door de Raad van State gezien als een niet-fiscale bepaling met niet-fiscale doeleinden, terwijl in het tweede advies hetzelfde artikel een fiscaal karakter wordt toegedicht. De spreker besluit dat het element van de invordering in het tweede advies van de Raad van State te zwak is om wijzigingen te rechtvaardigen. Hij aanvaardt wel het argument dat het aspect van de bescherming van de maatschappij tegen gokverslaving een federale bevoegdheid is.

B. 3. Amendementen

Teneinde tot een definitieve oplossing te komen, dient de heer *André Denys*, een reeks amendemen-

ten in, als mogelijke tweede en alternatieve oplossing van de opmerkingen van de Raad van State.

Deze amendementen zijn te vinden in *Parl. St.* VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/10.

De amendementen houden in dat de Vlaamse overheid een deel van de exclusieve bevoegdheid afstaat en de wettelijke bevoegdheid terug wordt gegeven aan de federale overheid. In die optiek beperkt de Vlaamse overheid zich tot de feitelijke bevoegdheid in die zin dat de Vlaamse overheid een bindend advies zal geven aan de federale overheid bij de uitreiking van de vergunningen op basis van de elementen van het paardenwedrennendecreet. De federale overheid zal op basis van dat bindend advies dan uiteindelijk de vergunning uitreiken. De federale overheid zal niet tussenkomen op de economische elementen in het dossier, maar zal de vergunning kunnen toetsen op de elementen van de bescherming van de maatschappij tegen gokverslaving en de fiscale betrouwbaarheid van de in de weddenschappen op de paardenwedrennen betrokken actoren.

De federale overheid beslist maar kan slechts toetsen op twee elementen. De federale overheid staat dus volledig in voor de toetsing in het kader van de bescherming tegen de maatschappelijke gevaren van de weddenschappen op de paardenwedrennen. Daarnaast wordt door de federale overheid de fiscale betrouwbaarheid nagetrokken van de boekmakers, de totalisator die de weddenschappen organiseert op de binnenlandse wedrennen en de wedkantoren die de weddenschappen aannemen op buitenlandse wedrennen. Het is aan de Vlaamse regering om een bindend advies uit te brengen over de economische elementen met betrekking tot de vergunningen.

Op die manier wordt tegemoet gekomen aan de opmerkingen van de Raad van State. De eindbeslissing komt dan te liggen bij de federale overheid, maar de Vlaamse overheid heeft bindend advies. Als de federale overheid immers geen bindende beslissing neemt binnen de drie maanden, dan wordt dit automatisch als een vergunning beschouwd. Om een rechtsvacuüm of blokkering vanwege de federale overheid te vermijden, wordt in deze regeling voorzien van een licentie van rechtswege.

B. 4. Bespreking

De heer *Johan De Roo* betreurt de economische teloorgang van de paardenwedrennen. Er is namelijk een opmerkelijke terugloop te zien inzake de

vastgestelde rechten op paardenwedrennen, namelijk van de opbrengsten van de paardenwedrennen die in België worden georganiseerd en de onderlinge weddenschappen daarvan ten opzichte van de daaraan voorafgaande jaren. De terugval is het meest opmerkelijk in de jaren 2000, 2001 en vooral 2002. Deze sector, die gekenmerkt wordt door een aangename volkssfeer, kent heel wat tewerkstelling. Omdat het voorstel van decreet een einde wil stellen aan de jammerlijke economische teruggang ervan, is de heer De Roo het voorstel van decreet genegen.

De spreker merkt op dat er in de adviezen van de Raad van State en van de Kansspelcommissie toch ook een aantal gelijklopende elementen zijn. Steeds opnieuw doken namelijk vragen op met betrekking tot de respectieve bevoegdheden van de federale en van de Vlaamse overheid. Het Overlegcomité heeft het dossier op 3 december 2003 besproken maar bracht geen advies uit omdat het geen consensus kon bereiken. Het nodigde wel het Vlaams Parlement uit om het voorstel van decreet opnieuw te bespreken en desgevallend aan te passen, om zodoende eventueel een consensus te bereiken als het opnieuw aan het Overlegcomité zou voorgelegd worden.

De heer De Roo herinnert eraan dat de Kansspelcommissie reeds in februari 2003 de regelgeving en de bevoegdheid van Vlaanderen inzake de weddenschappen op paardenwedrennen in vraag heeft gesteld. De Kansspelcommissie was van oordeel dat het een residuaire bevoegdheid van de federale overheid betrof. De wet van 26 juni 1963 en het KB van 9 juni 1964 reglementeren de weddenschappen op sportwedstrijden, waarvoor de toestemming van de minister van Sport nodig is. De paardenwedrennen zijn expliciet uitgesloten.

Er wordt door de Raad van State van uitgegaan dat de decreetgever zijn bevoegdheid zou te buiten gaan indien hij de bepaling van artikel 66 WIGB zou opheffen. Alhoewel er wel sprake kan zijn van een vergunningenstelsel, is dit advies niet ontdaan van enige dubbelzinnigheid. Immers enerzijds stelt men naar analogie met wat het geval is voor de kansspelinrichting, dat het de Kansspelcommissie is die de vergunning uitreikt maar anderzijds wordt wel de indruk gewekt dat uiteindelijk wel een vergunningenbeleid zou kunnen worden uitgewerkt op Vlaams vlak. De heer De Roo wijst erop dat de Raad van State voorts stelt dat het niet duidelijk is hoe dergelijke vergunningenplicht zou kunnen bijdragen tot het stimuleren van de economische heropleving van de paardenwedrennen en als dusda-

nig zou passen in het economisch beleid van de Vlaamse overheid. Het vaststellen van de vestigingsvoorwaarden blijft een aangelegenheid die behoort aan de federale overheid. De Raad van State stelt ook dat de dienst van de belasting nog steeds gebeurt door de federale overheid met inachtneming van alle door de federale overheid uitgevaardigde procedureregels, waardoor de Vlaamse overheid dus niet bevoegd is.

De heer De Roo verklaart dat CD&V twijfels heeft over de eerste stelling van de heer Denys om het voorstel van decreet ongemoeid te laten en niet in te gaan op de opmerkingen van de Raad van State. De voorkeur gaat uit naar amendering.

De heer *André Denys* erkent dat het niet evident is om een coherente visie af te leiden uit de twee adviezen van de Raad van State.

De Raad van State zegt in het eerste zowel als in het tweede advies dat de bevoegdheid van de maatschappij tegen gokverslaving een federale bevoegdheid is, wat door de heer Denys wordt erkend. De spreker stelt evenwel vast dat de federale overheid de weddenschappen inzake paardenwedrennen en de Lotto daarvan uitsluit. Het is aan de federale overheid om dit in de toekomst al dan niet zo te laten. In het tweede advies van de Raad van State is er ook het element van de inning. Op basis van de inning heeft de federale overheid overeenkomstig artikel 66 WIGB de bevoegdheid om in het kader van een effectieve en efficiënte invordering toezicht te houden op de belastingplichtige actoren. De spreker merkt op dat de Raad van State in zijn eerste advies trouwens erkende dat artikel 66 WIGB een niet-fiscale bepaling met een niet-fiscaal doeleinde betreft, waar er dus in het tweede advies een fiscale betekenis aan wordt toegekend. Op dat vlak is de Raad van State dus tegenstrijdig in haar adviezen.

De heer Denys stelt dat in de amendementen aan die twee opmerkingen van de Raad van State wordt tegemoet gekomen door te bepalen dat de federale overheid deze twee elementen kan en mag toetsen. De amendementen hebben de bedoeling te bepalen dat de federale overheid de vergunningen zal uitreiken mits toetsing van de elementen gokverslaving en betrouwbaarheid van de actoren in het kader van een efficiënte invordering van de belastingen. De verwijzing naar de rol van de Vlaamse federatie in verband met de bescherming van de maatschappij tegen gokverslaving wordt geschrapt.

Met betrekking tot het argument dat de Raad van State (in zijn tweede advies) niet begrijpt waarom de invoering van een vergunningsplicht door de Vlaamse overheid een economische stimulerende maatregel is, repliceert de heer Denys dat in de toelichting bij het betrokken amendement nr. 23 (tot vervanging van artikel 13, dat artikel 66 WIGB vervangt ; *Parl. St.* VI. Parl. 2002-2003, nr. 1462/10) wordt bepaald dat de belangrijkste doelstelling de economische relance van de sector is.

De heer Denys concludeert dat aan de bezwaren van de Kansspelcommissie wordt tegemoet gekomen door de amendementen. De federale overheid wordt en blijft bevoegd. De rol van de Vlaamse overheid is dan niet meer exclusief en bijgevolg beperkter dan in het oorspronkelijk voorstel van decreet. De rol van de Vlaamse overheid blijft weliswaar determinerend voor alle aspecten met uitzondering van het aspect van de inperking van het maatschappelijk gevaar van de weddenschappen en de controle op de betrouwbaarheid van de actoren.

B. 5. Conclusie : voorstel van decreet amenderen

De heer *Denys* concludeert dat bij voorkeur het voorstel van decreet gewijzigd wordt in functie van de opmerkingen van de Raad van State. Hij legt zich neer bij de inhoud van de adviezen van de Raad van State en is ook sterk overtuigd van de waarde van de amendementen. De amendementen dienen om wat inhoudelijk door het voorstel van decreet wordt beoogd te verzoenen met de adviezen van de Raad van State. De kwestie draait immers niet om de bevoegdheidsverdeling tussen Vlaanderen en de federale overheid, maar het is de economische relance van de paardenwedrennen die centraal staat. Het is de allerlaatste kans.

Hij wordt hierin bijgetreden door de heren *Van den Abeelen* en *De Roo*. De andere commissieleden sluiten zich aan bij deze werkwijze.

De heer *De Roo* herinnert zich de lange ontstaansgeschiedenis ; het dossier gaat terug tot in 1998. Het commissielid is meer en meer overtuigd geraakt door de heer Denys, die het dossier op een overtuigende manier heeft bepleit. Het dossier mag niet te lang meer blijven aanslepen. Rekening houdend met alle argumentatie, dragen het voorstel van decreet en de amendementen zoals ze nu voorliggen de goedkeuring van de heer De Roo weg.

De heer *Herman De Reuse* is van oordeel dat het dossier van de paardenwedrennen een perfecte illustratie is van de onhoudbaarheid en absurdheid

van de bevoegdheidsverdeling binnen de Belgische staat. Het toont eens te meer aan welke moeite en miserie men zich moet getroosten binnen het Belgische bestel. Het Vlaams Blok steunt dan ook de voorliggende noodoplossing, ook omdat ze het er inhoudelijk mee eens is.

C. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

Artikelen 1 tot 4

Bij de artikelen 1 tot 4 worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 1 tot 4 worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 5

Door de heer *André Denys* wordt een amendement nr. 24 ingediend dat ertoe strekt artikel 5, eerste lid, 1° van het voorstel van decreet te vervangen door wat volgt :

“1° namens de Vlaamse regering de vergunningen voor de opening van een paardenwedrenbaan en voor het organiseren van paardenwedrennen uit te reiken en de naleving van de voorwaarden in de vergunningen te controleren ;

1°bis namens de Vlaamse regering de aanvragen tot het verkrijgen van de vergunningen voor het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen aan te nemen, te onderzoeken en hierover een advies uit te brengen bij de federale Minister van Financiën en de naleving van de door de federatie opgelegde voorwaarden in de vergunning te controleren ;”.

De heer Denys licht toe dat de in artikel 4 van het voorstel van decreet opgerichte “Vlaamse federatie voor Paardenwedrennen” in het oorspronkelijke artikel 5, eerste lid, 1° van het voorstel van decreet (onder meer) als doeleinde had het uitreiken van de vergunningen voor de opening van een paardenwedrenbaan, voor het organiseren van paardenwedrennen evenals voor het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen en de controle op de naleving van de voorwaarden in de vergunning namens de Vlaamse regering. De spreker beklemt toont dat de sector van de paardenwedren-

nen nood heeft aan een sterke federatie, die zich verantwoordt tegenover de Vlaamse overheid door middel van een beheerscontract.

In het amendement reikt de federatie de licentie niet meer langer namens de Vlaamse regering uit, maar brengt hierover advies uit aan de federale minister bevoegd voor Financiën en het naleven van de voorwaarden en de vergunningen.

Op de vraag van de heer *Frans Ramon* of het amendement niet tot gevolg heeft dat de adviesaanvrager en adviesverlener dezelfde worden, in die zin dat de Vlaamse federatie namens de Vlaamse regering advies zou verlenen aan de federale minister over de eigen aanvraag voor een vergunning, repliceert de heer *Denys* dat de Vlaamse federatie nooit een vergunninghouder zal kunnen zijn. Er is een strikte scheiding ingebouwd. De vergunninghouders zijn de paardenwedrenbanen, de organisaties en de actoren. In de Raad van Bestuur van de Vlaamse federatie voor Paardenwedrennen mogen geen vertegenwoordigers van de paardenwedrenbanen of de renverenigingen zetelen. Het is de bedoeling dat de Vlaamse federatie voor Paardenwedrennen een onafhankelijke VZW wordt, waarin enkel onafhankelijken zetelen, wat vandaag niet het geval is. Het is de bedoeling dat de federatie een sterke organisatie is met de grootste transparantie, die boven de vergunninghouders staat.

Door de heer *André Denys* wordt een amendement nr. 25 ingediend dat ertoe strekt artikel 5, eerste lid, 8°, 9° en 10°, en het tweede lid van het voorstel van decreet te schrappen.

De bedoeling is om de verwijzingen naar de samenwerking met de federale staat en de Kansspelcommissie in het kader van de bestrijding van de gokverslaving, wat een federale aangelegenheid is, te schrappen.

Het amendement nr. 25 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Het gewijzigde artikel 5 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikelen 6 tot 11

Bij de artikelen 6 tot 11 worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 6 tot 11 worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 12

Met betrekking tot de opmerking van de heer *Roland Van Goethem* of er in verband met de boekhouding van de VZW's geen rekening moet worden gehouden met de nieuwe wet betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen van 2 mei 2002, merken de heer *Denys* en *van den Abeelen* op dat de boekhouding van VZW's geregeld wordt door de wet van 17 juli 1975 met betrekking tot de boekhouding.

Het artikel 12 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 13

Door de heer *André Denys* wordt een amendement nr. 26 ingediend dat ertoe strekt artikel 13 te vervangen, een artikel 13 bis in te voegen en de artikelen 14 en 15 te vervangen, door wat volgt :

“HOOFDSTUK 3

Vergunningen

Artikel 13

De opening van een paardenwedrenbaan en het organiseren van paardenwedrennen worden onderworpen aan de voorafgaande machtiging door de Vlaamse regering.

De Vlaamse regering bepaalt de vorm van de vergunningen en de voorwaarden waaraan het verlenen, de weigering, de schorsing en de intrekking van de vergunningen onderworpen zijn.

Artikel 13bis

Artikel 66 van het Wetboek op de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen wordt vervangen door wat volgt :

§ 1. Het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen is onderworpen aan de voorafgaande machtiging van de federale Minister van Financiën of van zijn gedelegeerde.

§ 2. *Het Vlaamse Gewest bepaalt de soorten weddenschappen op paardenwedrennen die op haar grondgebied plaatsvinden, enkel de volgende weddenschappen op paardenwedrennen zijn toegestaan :*

- 1° *de 'onderlinge' weddenschappen op paardenwedrennen die in het Vlaamse Gewest plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de totalisator voor rekening van de organiserende renvereniging ;*
- 2° *de weddenschappen bij 'vaste notering' op paardenwedrennen die in het Vlaamse Gewest plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de bookmakers ;*
- 3° *de 'onderlinge' weddenschappen op paardenwedrennen die in het buitenland plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de wedkantoren ;*
- 4° *de weddenschappen bij 'eindnotering binnen de omheining' op paardenwedrennen die in het buitenland plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de wedkantoren.*

§ 3. *De aanvragen tot voorafgaande machtiging voor het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen moeten worden ingediend bij de Vlaamse regering. De Vlaamse regering brengt over deze aanvragen een advies uit dat zij overmaakt aan de federale Minister van Financiën. De aanvrager wordt tegelijk met deze overmaking in kennis gesteld van het advies van de Vlaamse regering.*

De federale Minister van Financiën beoordeelt de aanvragen en de adviezen die door de Vlaamse regering werden overgemaakt op basis van de volgende criteria :

- 1° *het gevaar dat weddenschappen in verband met paardenwedrennen ten aanzien van de gehele of een deel van de bevolking kunnen betekenen ;*
- 2° *de zorg voor een effectieve en efficiënte invordering van de belasting op de weddenschappen.*

Binnen de drie maanden na de overmaking van de aanvraag en het advies neemt de federale Minister van Financiën een beslissing over het al dan niet toekennen van de voorafgaande machtiging. Deze beslissing wordt ter kennis gebracht aan de verzoeker en aan de Vlaamse regering.

In geval van een negatief advies vanwege de Vlaamse regering zal de machtiging niet worden uitgereikt. Een positief advies vanwege de Vlaamse regering vermeldt de geldigheidsduur en de eventuele voorwaarden van de door de federale Minister van Financiën uit te reiken vergunning.

Bij gebreke aan beslissing van de federale Minister van Financiën binnen de drie maanden na overmaking van de aanvraag en het positief advies van de Vlaamse regering, wordt de vergunning geacht te zijn toegekend.

De Vlaamse regering bepaalt, na overleg met de federale Minister van Financiën, de vorm van de vergunningen en de modaliteiten met betrekking tot de procedure tot het bekomen van de vergunning.

Artikel 14

De federatie is ertoe gemachtigd om, binnen de voorwaarden zoals omschreven in het beheerscontract, namens de Vlaamse regering :

- 1° *de vergunningen uit te reiken voor de opening van een paardenwedrenbaan en voor het organiseren van paardenwedrennen ;*
- 2° *kennis te nemen van de aanvragen tot voorafgaande vergunning voor het aannemen van weddenschappen, hierover een advies uit te brengen en dit advies voor te leggen aan de federale Minister van Financiën.*

De federatie controleert de naleving van de voorwaarden, die door haar aan de vergunningen worden verbonden.

Bij weigering, schorsing of intrekking van een vergunning voor de opening van een paardenwedrenbaan en voor het organiseren van paardenwedrennen, kan de aanvrager of houder van de vergunning beroep aantekenen bij de Vlaamse regering volgens de procedure die door de Vlaamse regering wordt bepaald.

Wanneer de federatie vaststelt dat een houder van een vergunning voor het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen zich niet houdt aan de aan de door de federatie aan de vergunning gekoppelde voorwaarden, dan geeft de federatie hiervan kennis aan de federale Minister van Financiën. De federale Minister van Financiën is er dan toe gehouden de vergunning in te trekken, binnen de maand na de kennisgeving door de federatie. Bij ge-

breke aan intrekking door de federale Minister van Financiën binnen deze termijn, dan wordt de vergunning geacht van rechtswege te zijn vervallen. De federatie stelt hiervan de houder van de vergunning in kennis.

Artikel 15

§ 1. De vergunningen voor de opening van een paardenwedrenbaan en voor het organiseren van paardenwedrennen worden verleend hetzij voor een bepaald tijdperk, hetzij tot intrekking. Zij kunnen te allen tijde worden ingetrokken, zonder opzegging, noch vergoeding.

§ 2. De vergunningen voor het aannemen van weddenschappen worden, na advies van de Vlaamse regering, verleend door de federale Minister van Financiën, hetzij voor een bepaald tijdperk, hetzij tot intrekking. De Vlaamse regering bepaalt de geldigheidsduur van de vergunning.

De Vlaamse regering bepaalt, na overleg met de federale Minister van Financiën, de modaliteiten voor de procedure van intrekking.”.

De heer Denys stelt dat de vervanging van artikel 13 van het voorstel van decreet tot doel heeft tegemoet te komen aan de opmerkingen van de Raad van State.

De invoering van artikel 13 bis in het voorstel van decreet heeft tot doel artikel 66 WIGB te vervangen, zodat wordt tegemoet gekomen aan de opmerkingen van de Raad van State. De federale minister zal de aanvragen en de adviezen die op die basis door de Vlaamse regering zullen bezorgd worden alleen kunnen toetsen aan het gevaar dat weddenschappen in verband met paardenwedrennen ten aanzien van de gehele of een deel van de bevolking kunnen betekenen (gokverslaving) en de zorg voor een effectieve en efficiënte invordering van de belasting op de weddenschappen (betrouwbaarheid van de vergunninghoudende actoren). Enkel op deze twee elementen kan de federale overheid toetsen en neemt ze een beslissing binnen de drie maanden. De spreker concludeert dat op deze wijze volledig tegemoet gekomen wordt aan de kritieken van de Raad van State. Er wordt gedeeltelijk afstand gedaan van een gedeelte van de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest op grond van het tweede advies van de Raad van State.

Amendement nr. 26 strekt er eveneens toe de artikelen 14 en 15 van het voorstel van decreet te ver-

vangen naar aanleiding van de opmerkingen van de Raad van State.

Amendement nr. 26 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

In de tekst aangenomen in de commissie worden de artikelen 13 bis, 14 en 15 hernummerd in 14, 15 en 16.

Artikelen 16 tot 19

Bij de artikelen 16 tot 19 worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 16 tot 19 worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

In de tekst aangenomen in de commissie worden de artikelen hernummerd in de artikelen 17 tot 20.

Artikel 20

Door de heer André Denys wordt een amendement nr. 27 ingediend dat ertoe strekt artikel 20 van het voorstel van decreet te vervangen door wat volgt :

“De federale Minister van Financiën geeft, na advies van de Vlaamse regering en conform de procedure vervat in artikel 13bis, eerste lid, § 3, een vergunning aan een totalisator, die belast wordt met de exploitatie van de weddenschappen op alle paardenwedrennen in het Vlaamse Gewest, en dit voor rekening van de renverenigingen.

Het advies van de Vlaamse regering zal worden verleend op basis van een private aanbesteding na verzoek tot een aanbod.”.

De regeling vervat in amendement nr. 26 met betrekking tot het uitreiken van vergunningen voor de opening van een paardenwedrenbaan, het organiseren van paardenwedrennen en het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen, wordt ook doorgetrokken naar de totalisatoren. Ook hier zal de federale overheid beslissen op basis van een bindend advies vanwege de Vlaamse overheid.

Amendement nr. 27 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

In de tekst aangenomen in de commissie wordt dit artikel hernummerd in artikel 21.

Artikelen 21 en 22

De artikelen 21 en 22 worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 9 stemmen.

In de tekst aangenomen in de commissie worden de artikelen hernummerd in de artikelen 22 en 23.

Artikel 23

Door de heer André Denys wordt een amendement nr. 28 ingediend dat ertoe strekt het eerste lid van artikel 23 te vervangen door wat volgt :

“De federale Minister van Financiën geeft, na advies van de Vlaamse regering conform de procedure vervat in artikel 13bis, eerste lid, § 3, vergunningen aan de bookmakers die, op voorstel van de organiserende renvereniging, de toestemming krijgen om weddenschappen te aanvaarden op de paardenwedrennen op de renbaan.”.

De bedoeling is het artikel aan te passen overeenkomstig de opmerkingen van de Raad van State.

Het amendement nr. 28 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Het gewijzigde artikel 23 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

In de tekst aangenomen in de commissie wordt dit artikel hernummerd in artikel 24.

Artikel 24

Het artikel 24 wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 9 stemmen.

In de tekst aangenomen in de commissie wordt dit artikel hernummerd in artikel 25.

Artikel 25

Door de heer André Denys wordt een amendement nr. 29 ingediend dat ertoe strekt artikel 25 te vervangen door wat volgt :

“De federale Minister van Financiën reikt, na advies van de Vlaamse regering, conform de procedure vervat in artikel 13bis, eerste lid, § 3, vergunningen uit aan de wedkantoren die in het Vlaamse Gewest weddenschappen aannemen op de buitenlandse paardenwedrennen.”.

Het amendement nr. 29 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

In de tekst aangenomen in de commissie wordt dit artikel hernummerd in artikel 26.

Artikel 26

De heer Eric Van Rompuy haalt de opmerkingen van de Beroepsvereniging van de Wedkantoren aan. De Beroepsvereniging van de Wedkantoren pleit voor een billijk taxatiesysteem gebaseerd op de brutomarge en niet op de inzet. De Beroepsvereniging is tevreden dat de Vlaamse overheid dit principe uiteindelijk erkend heeft. Het heeft volgens de Beroepsvereniging dan ook geen enkele zin om hier ten gunste van de sport van af te wijken. Het percentage in haar voordeel moet dan wel naar boven gedreven worden. Het is over de laatste jaren duidelijk geworden dat door een verlaging van de taksen en bijgevolg van de brutomarge er meer gespeeld wordt op de gewone spelen dan op de meer winstgevendende tiercé's. In België is het gevolg ervan dat de nationale brutomarge de laatste vier jaren van 33,9 naar 32,4 percent is gezakt met een momenteel marginale verhoging van de omzet. De wedkantoren boeken steeds minder winsten maar zouden jaar in jaar uit relatief meer aan de renverenigingen moeten betalen. Daarbij komt nog dat de Vlaamse federatie ook nog de brutomarge van de wedkantoren kan bepalen zoals vermeld in artikel 28 (hernummerd in artikel 29 in de tekst aangenomen in de commissie). De Vlaamse federatie kan dus de commerciële en financiële politiek van de wedkantoren opleggen zonder enige kennis van de bookmakingssystemen. Uiteindelijk komt de sport er dus machtiger en financieel beter uit dan de aandeelhouders van de betrokken bedrijven. De heer Van Rompuy wil graag vernemen of en in welke mate er aan die opmerkingen van de Beroepsvereniging wordt tegemoet gekomen in het voorstel van decreet.

De heer *Denys* repliceert dat met uitzondering van het belastingtarief op de brutomarge van sommen ingezet bij weddenschappen op paardenwedrennen in binnen- en buitenland, alles afgesloten is tijdens de rondetafelconferentie met de sector. De heer *Denys* wenst zich dan ook te houden aan de gemaakte afspraken.

De heer *Denys* merkt op dat het decreet na een jaar in een evaluatie voorziet. Hij raadt daarom aan deze evaluatie af te wachten, omdat men op dat moment correcte informatie zal krijgen in de cijfers uit de sector. Het commissielid wijst er op dat de Vlaamse overheid trouwens geen enkel risico loopt. In ruil voor de verlaging van de taksen vraagt de Vlaamse overheid aan de wedkantoren dat zij 5 percent van de omzet aan de erkende renmaatschappijen zouden geven met de bedoeling de prijzengelden te verhogen. De verhoging van de prijzengelden is immers een belangrijk gegeven in het kader van de economische stimulering van de sector van de paardenwedrennen.

Artikel 26 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

In de tekst aangenomen in de commissie wordt dit artikel hernummerd in artikel 27.

Artikel 27

De heer *Eric Van Rompuy* merkt op dat oorspronkelijk een belastingtaks van 22 percent op de brutomarge voorzien was, maar nadien omhoog gebracht is tot 30 percent.

Volgens de Beroepsvereniging van de Wedkantoren kan het verschil van 30 percent ten opzichte van de oorspronkelijk voorgestelde 22 percent in het handvest een meerkost ten laste van de wedkantoren inhouden van ruim 1 miljoen euro. De Beroepsvereniging geeft weliswaar toe dat de wedkantoren samen een vermindering van 100.000 euro per jaar cadeau krijgen, maar volgens de Beroepsvereniging is dat theoretisch gezien de sector gedoemd is om te verdwijnen omdat ze verlieslatend zijn in het Vlaamse Gewest en overdreven belast worden. De Beroepsvereniging is van oordeel dat als een overdreven belaste sector niet wordt geholpen door de overheid, er van haar ook niet kan verwacht worden dat ze een concurrent van de private sector, met name de renverenigingen, zou gaan financieren. Het Iers en het Britse model illustreren dat een belangrijke taksvermindering de

omzet zodanig doet stijgen dat het globaal product van de belastingen enorm toeneemt.

De heer *Van Rompuy* vermoedt dat de taks van 22 op 30 percent gebracht is, om de tegenstand tegen het voorstel van decreet te milderen en een aantal tegenstanders over de brug te krijgen, wat door de heer *Denys* bevestigd wordt.

Door de heren *Johan De Roo, Erik Matthijs, Frans De Cock en Marc van den Abeelen* wordt een amendement nr. 30 ingediend dat ertoe strekt op de laatste regel, de woorden "30 %" te vervangen door "22 %".

Bij amendement wordt het tarief van de belasting op de brutomarge van de sommen, ingezet bij weddenschappen bij paardenwedrennen die in België of in het buitenland plaatsvinden, van 30 percent teruggebracht tot 22 percent. De verlaging van de taksen op spelen en weddenschappen is een economische stimulans voor de sector.

De heer *Denys* schaarft zich eensgezind achter het voorstel van verlaging van de taks. Hij is tevreden dat de verlaging kan doorgaan, zodat het volledig in overeenstemming is met wat allemaal tijdens de rondetafelconferentie is overeengekomen met de sector en unaniem met 50 stemmen op 1 na is aangenomen.

Het amendement nr. 30 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Het aldus gewijzigde artikel 27 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

In de tekst aangenomen in de commissie wordt dit artikel hernummerd in artikel 28.

Artikel 28

Het artikel 28 wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 9 stemmen.

In de tekst aangenomen in de commissie wordt dit artikel hernummerd in artikel 29.

Artikel 29

Door de heer *André Denys* wordt een amendement nr. 31 ingediend dat ertoe strekt artikel 29 te schrappen.

Het amendement nr. 31 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 30

Het amendement nr.32 van de heer Denys strekt ertoe artikel 30 van het voorstel van decreet te vervangen, door wat volgt :

“De verschillende bepalingen van dit decreet treden in werking op de door de Vlaamse regering te bepalen datum. Aanvullend treedt artikel 27 ten vroegste in werking op 1 januari van het kalenderjaar volgend op de datum van het afsluiten van het beheerscontract zoals bedoeld in artikel 7.”.

De heer Denys benadrukt dat het stimuleren van de paardenwedrennen generlei risico voor de Vlaamse overheid mag inhouden. De bedoeling is slechts een juridisch kader te schetsen dat de nodige economische stimulansen biedt aan de sector. Het welslagen van dit plan berust echter bij de betrokken sector zelf, in de mate dat er binnen de sector afspraken worden gemaakt. Als de betrokken sector er echter niet in slaagt om beheerscontracten te sluiten, gaat de regeling niet door. Het amendement heeft tot doel om de uitwerking ervan afhankelijk te stellen van het afsluiten van die beheerscontracten. De verlaging van de taksen op spelen en weddenschappen als financiële stimulans zal pas in werking zal treden als de sector zelf via de Vlaamse federatie voor de paardenwedrennen een beheerscontract kan voorleggen dat als voldoende goed wordt aanvaard. Als de sector geen beheerscontract kan sluiten, blijft alles bij het oude. De kansen worden gegeven aan de sector, het is aan de sector om die kansen te benutten en waar te maken. Niet alleen de financiële stimulans is immers van belang. De relance van de sector hangt evenzeer af van de verbetering van het imago van de sector. De heer Denys besluit dat de paardenwedrennen terug een familiegebeuren moeten worden, dat aantrekkelijk is voor jong en oud, man en vrouw.

Het amendement nr. 32 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

D. EINDSTEMMING

De heer *Eric Van Rompuy* verklaart dat de CD&V-fractie zowel in commissie als in plenaire het voorstel van decreet zal steunen. Hij betreurt dat de heer Denys in een interview op Terzake

heeft verklaard dat de CD&V-fractie woordbreuk zou hebben gepleegd en geen toekomstige betrouwbare partner zou zijn. Hij vraagt dan ook om die woorden op zijn minst te nuanceren. CD&V zal immers zijn woord gestand houden en het voorstel van decreet aannemen, in commissie en in plenaire.

De heer *Denys* is bereid om de door de heer Van Rompuy gewraakte woorden terug te trekken.

Het gewijzigde voorstel van decreet wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Johan DE ROO

Marc VAN DEN ABELEN

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Voorstel van decreet**

houdende regeling van herstelmaatregelen voor de Vlaamse paardenwedrennen, houdende machtiging aan de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel “Vlaamse federatie voor Paardenwedrennen” en houdende wijziging en opheffing van sommige bepalingen van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewest-aangelegenheid.

Artikel 2

Dit decreet wordt aangehaald als : “Paardenwedrennendecreet”.

Artikel 3

In dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° renvereniging : een vereniging zonder winstgevend doel die beschikt over een vergunning voor het organiseren van paardenwedrennen en voor het organiseren van de “onderlinge” weddenschappen op en buiten de renbaan met betrekking tot paardenwedrennen in het Vlaamse Gewest ;
- 2° totalisator : een natuurlijke persoon of rechtspersoon die beschikt over de vergunning voor de exploitatie van de “onderlinge” weddenschappen op alle paardenwedrennen in het Vlaamse Gewest en dit voor rekening van de renverenigingen ;
- 3° bookmaker : een houder van een vergunning voor het aannemen van weddenschappen “bij notering” binnen de omheining van de renbaan ;

4° de kansspelcommissie : de commissie, opgericht bij artikel 9 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers ;

5° brutomarge : de omzet van de totalisator, de bookmakers en de turfkantoren min het bedrag dat uitbetaald wordt aan de winnaars ;

6° disciplines : er zijn galoprennen en drafrennen, die elk op zich een aparte discipline vormen ;

7° wedkantoor : houder van een vergunning voor het aannemen van weddenschappen op wedstrijden die in het buitenland plaatsvinden.

HOOFDSTUK 2

Vlaamse federatie voor Paardenwedrennen

Artikel 4

Er wordt een sportfederatie als een vereniging zonder winstgevend doel “Vlaamse federatie voor Paardenwedrennen” opgericht, in het kort “VFP”, hierna de “federatie” te noemen.

Artikel 5

De federatie heeft als doeleinden :

- 1° namens de Vlaamse regering de vergunningen voor de opening van een paardenwedrenbaan en voor het organiseren van paardenwedrennen uit te reiken en de naleving van de voorwaarden in de vergunningen te controleren ;
- 2° namens de Vlaamse regering de aanvragen tot het verkrijgen van de vergunningen voor het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen aan te nemen, te onderzoeken en hierover een advies uit te brengen bij de federale Minister van Financiën en de naleving van de door de federatie opgelegde voorwaarden in de vergunning te controleren ;
- 3° de coördinatie, centralisatie en herverdeling van de verplichte financiële bijdragen voor de sector van het paardenwedrennen, bedoeld in artikel 19, te regelen ;

- 4° de paardenwedrennen te promoten, de fokkerij van renpaarden te stimuleren en jockeys op te leiden ;
- 5° de controles op het koersverloop, hieronder begrepen de aanstelling van een college van koerscommissarissen, te organiseren ;
- 6° een strategie van promotie en communicatie te voeren, onder meer via de media ;
- 7° de acties van de bevoegde instanties inzake de bescherming van spelers op weddenschappen, dierenwelzijn en dopingpreventie te ondersteunen ;
- 8° haar activiteiten met die van de andere federaties voor paardenwedrennen te coördineren.

Artikel 6

De statuten van de federatie en de latere wijzigingen ervan worden door de Vlaamse regering bezorgd aan het Vlaams Parlement.

Artikel 7

Er wordt tussen het Vlaamse Gewest en de federatie, binnen zes maanden na haar oprichting, een beheerscontract gesloten, waarin onder meer het volgende wordt bepaald :

- 1° de taken die de federatie op zich neemt ter vervulling van haar doel ;
- 2° het toezicht van het Vlaamse Gewest op de realisatie door de federatie van haar doel ;
- 3° de bijzondere regels voor de samenwerking met de kansspelcommissie ;
- 4° de maatregelen bij niet-naleving door een partij van haar verbintenissen die voortvloeien uit het beheerscontract.

Het beheerscontract is geen akte of reglement, bedoeld in artikel 14 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Alle clausules in het beheerscontract worden geacht contractueel te zijn.

Artikel 8

§ 1. Het beheerscontract wordt gesloten voor een periode van vijf jaar.

§ 2. De federatie legt uiterlijk zes maanden voor het verstrijken van het beheerscontract aan de Vlaamse regering een nieuw ontwerp van beheerscontract voor. Indien bij het verstrijken van het beheerscontract geen nieuw beheerscontract in werking is getreden, wordt het beheerscontract van rechtswege verlengd tot het ogenblik dat een nieuw beheerscontract in werking is getreden.

§ 3. Elk beheerscontract en elke wijziging en verlenging van het beheerscontract wordt door de Vlaamse regering bezorgd aan het Vlaams Parlement.

Artikel 9

De federatie brengt aan de Vlaamse regering jaarlijks vóór 1 juni een rapport uit betreffende de evaluatie van de uitvoering van het beheerscontract gedurende het afgelopen kalenderjaar.

Het jaarlijkse rapport, bedoeld in het eerste lid, wordt door de Vlaamse regering voorgelegd aan het Vlaams Parlement vóór 30 september.

De federatie kan aan de Vlaamse regering gemotiveerde adviezen voorleggen met betrekking tot het percentage van de belasting op de weddenschappen bij paardenwedrennen.

Artikel 10

De federatie stelt een beëdigde bedrijfsrevisor aan, die haar financiële toestand, haar jaarrekening en de regelmatigheid in het licht van de wet en van de statuten van de verrichtingen die in de jaarrekening moeten worden vastgesteld, controleert.

Artikel 11

De bijzondere voorwaarden, regels en te volgen procedures voor de uitoefening van het toezicht worden nader omschreven in een overeenkomst die gesloten wordt tussen de federatie en de Vlaamse regering.

Artikel 12

De federatie voert een volledige boekhouding, in overeenstemming met de bepalingen van de wet van 17 juli 1975 met betrekking tot de boekhouding van de ondernemingen en de besluiten tot uitvoering van deze wet.

HOOFDSTUK 3

Vergunningen

Artikel 13

De opening van een paardenwedrenbaan en het organiseren van paardenwedrennen worden onderworpen aan de voorafgaande machtiging door de Vlaamse regering.

De Vlaamse regering bepaalt de vorm van de vergunningen en de voorwaarden waaraan het verlenen, de weigering, de schorsing en de intrekking van de vergunningen onderworpen zijn.

Artikel 14

Artikel 66 van het Wetboek op de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen wordt vervangen door wat volgt :

§ 1. Het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen is onderworpen aan de voorafgaande machtiging van de federale Minister van Financiën of van zijn gedelegeerde.

§ 2. Het Vlaamse Gewest bepaalt de soorten weddenschappen op paardenwedrennen die op haar grondgebied plaatsvinden, enkel de volgende weddenschappen op paardenwedrennen zijn toegestaan :

- 1° de 'onderlinge' weddenschappen op paardenwedrennen die in het Vlaams Gewest plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de totalisator voor rekening van de organiserende renvereniging ;
- 2° de weddenschappen bij 'vaste notering' op paardenwedrennen die in het Vlaamse Gewest plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de bookmakers ;

3° de 'onderlinge' weddenschappen op paardenwedrennen die in het buitenland plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de wedkantoren ;

4° de weddenschappen bij 'eindnotering binnen de omheining' op paardenwedrennen die in het buitenland plaatsvinden. De aanneming van die weddenschappen is voorbehouden voor de wedkantoren.

§ 3. De aanvragen tot voorafgaande machtiging voor het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen moeten worden ingediend bij de Vlaamse regering. De Vlaamse regering brengt over deze aanvragen een advies uit dat zij overmaakt aan de federale Minister van Financiën. De aanvrager wordt tegelijk met deze overmaking in kennis gesteld van het advies van de Vlaamse regering.

De federale Minister van Financiën beoordeelt de aanvragen en de adviezen die door de Vlaamse regering werden overgemaakt op basis van de volgende criteria :

- 1° het gevaar dat weddenschappen in verband met paardenwedrennen ten aanzien van de gehele of een deel van de bevolking kunnen betekenen ;
- 2° de zorg voor een effectieve en efficiënte invordering van de belasting op de weddenschappen.

Binnen de drie maanden na de overmaking van de aanvraag en het advies neemt de federale Minister van Financiën een beslissing over het al dan niet toekennen van de voorafgaande machtiging. Deze beslissing wordt ter kennis gebracht aan de verzorger en aan de Vlaamse regering.

In geval van een negatief advies vanwege de Vlaamse regering zal de machtiging niet worden uitgereikt. Een positief advies vanwege de Vlaamse regering vermeldt de geldigheidsduur en de eventuele voorwaarden van de door de federale Minister van Financiën uit te reiken vergunning.

Bij gebreke aan beslissing van de federale Minister van Financiën binnen de drie maanden na overmaking van de aanvraag en het positief advies van de Vlaamse regering, wordt de vergunning geacht te zijn toegekend.

De Vlaamse regering bepaalt, na overleg met de federale Minister van Financiën, de vorm van de ver-

gunningen en de modaliteiten met betrekking tot de procedure tot het bekomen van de vergunning.

Artikel 15

De federatie is ertoe gemachtigd om, binnen de voorwaarden zoals omschreven in het beheerscontract, namens de Vlaamse regering :

- 1° de vergunningen uit te reiken voor de opening van een paardenwedrenbaan en voor het organiseren van paardenwedrennen ;
- 2° kennis te nemen van de aanvragen tot voorafgaande vergunning voor het aannemen van weddenschappen, hierover een advies uit te brengen en dit advies voor te leggen aan de federale Minister van Financiën.

De federatie controleert de naleving van de voorwaarden, die door haar aan de vergunningen worden verbonden.

Bij weigering, schorsing of intrekking van een vergunning voor de opening van een paardenwedrenbaan en voor het organiseren van paardenwedrennen, kan de aanvrager of houder van de vergunning beroep aantekenen bij de Vlaamse regering volgens de procedure die door de Vlaamse regering wordt bepaald.

Wanneer de federatie vaststelt dat een houder van een vergunning voor het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen zich niet houdt aan de aan de door de federatie aan de vergunning gekoppelde voorwaarden, dan geeft de federatie hiervan kennis aan de federale Minister van Financiën. De federale Minister van Financiën is er dan toe gehouden de vergunning in te trekken, binnen de maand na de kennisgeving door de federatie. Bij gebreke aan intrekking door de federale Minister van Financiën binnen deze termijn, dan wordt de vergunning geacht van rechtswege te zijn vervallen. De federatie stelt hiervan de houder van de vergunning in kennis.

Artikel 16

§ 1. De vergunningen voor de opening van een paardenwedrenbaan en voor het organiseren van paardenwedrennen worden verleend hetzij voor een bepaald tijdperk, hetzij tot intrekking. Zij kun-

nen te allen tijde worden ingetrokken, zonder opzegging, noch vergoeding.

§ 2. De vergunningen voor het aannemen van weddenschappen worden, na advies van de Vlaamse regering, verleend door de federale Minister van Financiën, hetzij voor een bepaald tijdperk, hetzij tot intrekking. De Vlaamse regering bepaalt de geldigheidsduur van de vergunning.

De Vlaamse regering bepaalt, na overleg met de federale Minister van Financiën, de modaliteiten voor de procedure van intrekking.

HOOFDSTUK 4

Renverenigingen

Artikel 17

De renvereniging zorgt voor de organisatie van paardenwedrennen. De toestemming tot organiseren is afhankelijk van het verkrijgen van een vergunning en het toepassen van de vergunningsvoorwaarden.

De renvereniging is tijdens de paardenwedrennen verplicht toegang en medewerking te verlenen aan de leden en mandatarissen van de federatie en van de kansspelcommissie.

Artikel 18

De renvereniging is een vereniging zonder winstgevend doel en voert haar boekhouding in overeenstemming met de bepalingen van de wet van 17 juli 1975 met betrekking tot de boekhouding van de ondernemingen en de besluiten tot uitvoering van deze wet.

Elke renvereniging stelt een meerjaren-businessplan op en stelt een beëdigd bedrijfsrevisor aan, die haar financiële toestand, haar jaarrekening en de regelmatigheid in het licht van de wet en de statuten van de verrichtingen die in de jaarrekening moeten worden vastgesteld, controleert.

Artikel 19

De bestuurders van de renvereniging mogen geen deel uitmaken van het bestuur van de federatie.

De renverenigingen mogen geen aandeelhouder zijn, noch mogen de bestuurders van de renverenigingen een bestuursmandaat bekleden in de totalisator of bij de wedkantoren, waarvan zij volledig onafhankelijk moeten zijn.

De renverenigingen zijn volledige openheid verschuldigd aan de federatie.

HOOFDSTUK 5

Verplichte financiële bijdrage voor de totalisator, de bookmakers en de wedkantoren

Artikel 20

De vergunningen voor de totalisator, de bookmakers en de wedkantoren zijn gebonden aan de verplichting om een uniforme, niet-discriminerende, transparante en solidaire bijdrage aan de sector te leveren. De bijdrage aan de sector wordt geregeld in een protocol tussen de federatie en de disciplines.

HOOFDSTUK 6

Totalisator

Artikel 21

De federale Minister van Financiën geeft, na advies van de Vlaamse regering en conform de procedure vervat in artikel 14, eerste lid, § 3, een vergunning aan een totalisator, die belast wordt met de exploitatie van de weddenschappen op alle paardenwedrennen in het Vlaamse Gewest, en dit voor rekening van de renverenigingen.

Het advies van de Vlaamse regering zal worden verleend op basis van een private aanbesteding na verzoek tot een aanbod.

Artikel 22

In de concessievoorwaarden van de totalisator wordt vastgelegd dat de brutomarge van de 'weddenschappen op de renbaan' terugvloeit naar de organiserende renvereniging.

Artikel 23

In de concessievoorwaarden van de totalisator wordt vastgelegd dat een gedeelte van de brutomarge van de 'weddenschappen buiten renbaan' terugvloeit naar de organiserende renvereniging.

HOOFDSTUK 7

Bookmakers

Artikel 24

De federale Minister van Financiën geeft, na advies van de Vlaamse regering conform de procedure vervat in artikel 14, eerste lid, § 3, vergunningen aan de bookmakers die, op voorstel van de organiserende renvereniging, de toestemming krijgen om weddenschappen te aanvaarden op de paardenwedrennen op de renbaan.

Weddenschappen door bookmakers worden geregistreerd in een controleerbaar geïnformatiseerd systeem.

Artikel 25

In de vergunningsvoorwaarden wordt vastgelegd dat 7% van de omzet terugvloeit naar de organiserende renvereniging.

HOOFDSTUK 8

Wedkantoren

Artikel 26

De federale Minister van Financiën reikt, na advies van de Vlaamse regering, conform de procedure vervat in artikel 14, eerste lid, § 3, vergunningen uit

aan de wedkantoren die in het Vlaamse Gewest weddenschappen aannemen op de buitenlandse paardenwedrennen.

Artikel 27

In de vergunningsvoorwaarden wordt vastgelegd dat 5% van de omzet terugvloeit naar de organiserende renverenigingen.

HOOFDSTUK 9

De belastingen op de weddenschappen

Artikel 28

In artikel 63 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 worden 1. en 2. vervangen door wat volgt :

“1. De belasting, geheven op het brutobedrag van de sommen, ingezet bij spelen en weddenschappen, andere dan weddenschappen bij paardenwedrennen, wordt vastgesteld op 15%.”.

2. De belasting op de brutomarge van de sommen, ingezet bij weddenschappen bij paardenwedrennen die in België plaatsvinden en op de weddenschappen bij paardenwedrennen die in het buitenland plaatsvinden, wordt vastgesteld op 22%.

Artikel 29

Het aandeel van de winnaars mag niet minder dan 50% van de inzetten bedragen.

De federatie kan in de licenties die zij toekent het percentage bepalen dat maximaal aan de winnaars toekomt, overeenkomstig de regels die dienaangaande vastgelegd worden in het beheerscontract.

HOOFDSTUK 10

Slotbepalingen

Artikel 30

De verschillende bepalingen van dit decreet treden in werking op de door de Vlaamse regering te bepalen datum. Aanvullend treedt artikel 28 ten vroegste in werking op 1 januari van het kalenderjaar volgend op de datum van het afsluiten van het beheerscontract zoals bedoeld in artikel 7.
